

1988, 9. června – Sdělení VONS č. 774 „Napadení kněze Jána Ďurigy“ o nočním vniknutí příslušníků VB na faru Jána Ďurigy ve Stodě a jeho následném odvedení k výslechu.

U katolického kněze Jána Ďurigy, administrátora ve Stodě, okres Plzeň-jih, byli dne 16. 5. 1988 okolo půlnoci na faře na návštěvě MUDr. Marie Böhmová a Petr Waltera.¹ Když J. Ďuriga zaslechl cinknutí telefonu, odešel do vedlejší místnosti, kde má další telefonní přípojku. Dveře z této místnosti na hlavní chodbu byly uzamčeny, zato však bylo otevřeno okno, vedoucí na farní dvůr. V místnosti se nacházel neznámý muž v civilu, ve kterém byl později rozpoznán zástupce náčelníka OO VB ve Stodě. Větrelec se pustil s J. Ďurigou do potyčky a mezitím vlezli oknem do místnosti další dva muži: uniformovaný příslušník VB a člen pomocné stráže VB Jan Jindřich. Zkroutili J. Ďurigovi ruce, než však mohli něco dalšího podniknout, přišel na jeho volání o pomoc do místnosti Petr Waltera. Příslušníci J. Ďurigu okamžitě pustili a aniž se nějak prokázali nebo odůvodnili své podivné noční vniknutí do farní budovy, začali přítomné legitimovat a prohlíželi si různé místnosti i obsah některých regálů. Asi po půl hodině všichni tři odešli.

Následujícího dne odvedl tajemník ONV pro věci církevní a další muži J. Ďurigu na místní oddělení VB, kde byl podroben tříhodinovému výslechu. Při výslechu nebylo řádně vysvětleno nezákonné noční vniknutí na faru, které jeho účastníci chabě odůvodňovali domněnkou, že v objektu došlo k nějaké krádeži. Rovněž nebylo vyšetřováno nezákonné počínání vetřelců, z nichž nejméně jeden byl podnapilý, vůči přítomným na faře. Naopak bylo různě vyhrožováno J. Ďurigovi, mj. trestným stíháním, neboť prý při potyčce zlomil pomocníku VB Janu Jindřichovi malíček (přitom je známo, že J. Jindřich měl zlomený malíček už čtrnáct dní předtím).

Ať již byly původní úmysly příslušníků SNB, které zřejmě překazila přítomnost návštěvníků na faře, jakékoli, již svým

dosavadním jednáním se dopustili několika velmi závažných trestných činů. Na místo řádného vyšetření celé události, které se jeví jako zvláště naléhavé i v souvislosti s obdobnými incidenty v nedávné minulosti, se Bezpečnost snaží křivým obviňováním donutit J. Ďuriga k mlčení a zastrašit ho v jeho pastorační činnosti. J. Ďuriga si 19. 5. 1988 podal stížnost na oddělení VB a současně se on i M. Böhmová a P. Waltera obrátili s podrobným vylíčením celé události a s prosbou o pomoc na kardinála Tomáška.²

Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 12, s. 5–6.

POZNÁMKY

- ¹ Správná podoba jména je zřejmě Petr Valtera.
- ² Dopis Jána Ďurigy pražskému arcibiskupu Františkovi kardinálu Tomáškovi z 18. 5. 1988 byl otištěn in: *Studie*, 1988, č. 118–119, s. 396–397. Ďuriga zde podrobně líčí průběh celé události v intencích, jak je popsán v tomto sdělení.